

Bemærkninger til lovforslaget

I Peter Sabroes, K. K. Steinckes og Hartvig Frisch' fædreland er der almindelig enighed om, at skatteyderne må træde til med økonomisk hjælp, når dette er uomgængeligt påkrævet til hos hvem som helst i befolkningen at dække det allermest strengt nødvendige til udgåelse af alvorlig skade på liv eller helbred.

I takt med velstandssamfundets udvikling har det lykkeligvis været muligt at mildne udmålingsgrundlaget for social bistand. At der derfor må ske en styrkelse af det sociale sikkerhedsnet, er der også almindelig enighed om.

Nærværende forslag retter imidlertid projektørlyset imod, omi overvejende grunde taler for denne styrkelse i alle situationer, eller om der er tilfælde, hvor folketingset har overspillet kendsgerningerne ved i den gældende sociale bistandslov fra Hartlingregeringens dage at bevæge sig ud over det oprindelige udgangspunkt for udmåling af den sociale bistands størrelse.

Som afgrundspartierne har ødelagt Danmark, er det på nuværende udviklingstrin klart, at øget social bistand betalt af skatteydermidler i al fald ikke bør finansiere afbræk i produktionen. Af hensyn til befolkningens fremtidige trivsel er det aldeles afgørende, at dansk produktion kommer til at fungere uden afbrydelser, så det danske arbejdsliv i den internationale konkurrence kan vinde de øgede markedsandele, hvoraf fædrelandets overlevelse afhænger. Landets situation alvorliges nu så stærkt, at den vigtigste pligt for danskeren i de år, som kommer, bliver at vise samfundssind. Og samfundssind er under nutidens forhold at bidrage til, at dansk produktion opnår størst mulig konkurrencestyrke.

Det følger heraf, at der ikke kan blive tale om, at samfundet skal støtte med tvangsinddrevne skatteydermidler i et sådant omfang, at man derigennem kan tilskynde til eller forlænge arbejdsstandsninger. Hvad enten disse har karakter af lockout, strejker, blokader, boykot eller andet. Det er i denne forbindelse aldeles ligegyldigt, om der er tale om lovlige eller ulovlige forstyrrelser i produktionens uforstyrrede forløb. I den nuværende kata-

strosesituation, hvor nettoudlandsgælden med stærk fart nærmer sig 100 milliarder kroner, må der ved afvejningen af, hvilke samfundshensyn der skal stilles i første række, så ganske givet i den heromhandlede relation indføres regler, så der ikke udskrives ekstra produktionsbelastende skatter, for at der kan ske ikke strengt nødvendige udbetalinger med den virkning, at der bliver mere produktionspild på grund af arbejdsstandsninger. Det er ikke vidtrækkende nok at blive stående ved den hidtidige § 37, som denne fortolkes i socialministeriets cirkulæreskrivelse af 17. december 1976.

Det stiller sig noget mere tvivlsomt, om andre forhold i den henseende bør sidestilles med arbejdsstandsninger. Forslagsstillernes overvejelser herom har ført til, at forhold som kollektive selv-tægtsbeboeraktioner er fundet tilstrækkelig grave-rende til at blive medtaget under de regler, der indskrænker kontanthjælpssikkerhedsnettet til det strengt nødvendige.

På socialbistandsområdet gælder det jo ofte om at tage vidtgående hensyn til de helt konkrete forhold i livets mangfoldige foreteelser. Forslagsstillerne har derfor under området for den foreslåede nye regel ud over arbejdsstandsninger og husleje-boykot også medtaget »forhold, som må sidestilles dermed«. Hermed er i hvert tilfælde dækket, at skatteyderne ikke skal opleve, at deres slidsomt indtjente og derefter til skatten tvangsmæssigt afleverede arbejdsfrugter ødsles væk til dem, som kollektivt aktionerer for at undergrave samfundet. Samfundets forsvar mod at blive løbet over ende ved bølgeoptøjer og aktioner må i det mindste begynde med, at samfundet ikke selv blåøjet finansierer den slags forehavender.

Det siger sig selv, at det nye stykke 3 i § 37 også må gælde for den eller dem, der har fælles økonomi med de personer, som kun skal have adgang til den begrænsede udmåling af kontanthjælp. For at lette administrationen er det blevet foretrukket at afgrænse reglen – i forslaget 2. punktum – så lovens kriterium bliver, om de pågældende lever i samme »husstand«.